

Ceskoslovenský týdeník - Evropské vydání Tschechoslowakische Wochenzeitung - Europäische Ausgabe

EVROPSKÉ LISTY: Vychází každé pondělí • Vydává a tiskne: Universum

Sokol Publication, Inc. • Vedoucí redaktor: Josef Martínek

Evropský redaktor: Václav Hora • Adresa redakce:

FK, D-6 Frankfurt/M. 70, Postfach 70 0254

EVROPSKÉ LISTY: Erscheint jeden Montag • Herausgeber: Universum

Sokol Publ. Inc. • Chefredakteur: Josef Martínek • Redakteur für

Europa: Václav Hora • Anschrift der Redaktion:

FK, D-6, Frankfurt/M. 70, Postfach 70 0254

GEGRÜNDET 1874 (New Yorkské Listy) • MONTAG den 22. MÄRZ 1976 • EL, D-6 FRANKFURT/M. 70, POSTFACH 70 0103 • Nr. 12.

Sověty a nová ústava

Generální tajemník ústředního výboru komunistické strany Sovětského svazu Leonid Brežněv řekl ve své zprávě k 25. sjezdu mimo jiné: "Vykonalí jsme mnoho. Nyní je na čase to, čeho již bylo dosaženo, zobecnit. Z toho vycházíme při přípravě návrhu nové ústavy Sovětského svazu. Tato práce pokračuje pečlivě, bez úspěchanosti tak, abychom co nejpřesněji zvažili každý vznikající problém a pak předložili návrh k všelidové diskusi."

Jenomže, ani ujištění, že "mnoho bylo vykonáno" a že "nestojíme na místě", ani tvrzení, že "práce pokračuje pečlivě a bez úspěchanosti", nemůže uspokojivě vysvětlit následující skutečnost.

Příprava nové ústavy se vleče už 17 let. Na 21. mimořádném sjezdu strany v lednu 1959 tehdejší sovětský vůdce Nikita Chruščov oznámil, že dozrála otázka provést nezbytné změny a dodatky k ústavě. V dubnu roku 62 byla vytvořena 92členná ústavní komise, jejímž předsedou byl Chruščov. V prosinci roku 64 ho vystřídal v této funkci Brežněv. 10. června roku 66 Brežněv prohlásil, že nová ústava bude hotova k 50. výročí revoluce v listopadu 67 a bude — jak řekl — "korunovat velkolepou půlstoletou cestu Sovětského svazu". 5. prosince roku 66 moskevská Pravda v úvodníku ke Dni ústavy potvrdila, že nová ústava nasadí korunu 50. výročí bolševické revoluce. Ještě týž měsíc byla ústavní komise na zasedání Nejvyššího sovětu přestavěna. Bylo zvoleno 33 nových členů, aby nahradil ty, kdo od zřízení této komise zemřeli, nebo byli odvoláni z funkce. Novou komisi tvoří výlučně členové Nejvyššího sovětu. V listopadu roku 67 otiskl časopis ústředního výboru KSSS Agitátor článek o Stalinově ústavě z roku 36, z něhož jasně vyplývalo, že není nutné ji v nynější době nahradit ústavou novou. V dubnu roku 1970 bylo z prvního svazku Brežněvových "Se-

braných spisů" vydaných pod názvem "Leninským kursem", vyškrtáno jeho nespelné proroctví z 10. června roku 66, že nová ústava bude hotova k 50. výročí revoluce. A 21. prosince roku 72 na společném zasedání ústředního výboru KSSS a Nejvyššího sovětu k oslavě půlstoletí sovětského státu Brežněv stanovil nové datum pro zveřejnění návrhu nové ústavy, to je 25. sjezd KSSS. Ale ve své zprávě tomuto sjezdu nic takového ani nenaznačil. Některé skutečně sporné otázky, které budou musit být tak či onak rozhodnuty při vypracování nové ústavy, přešel mlčením.

K nim patří například otázka, zda právo svazových republik vystoupit ze svazu, které je zaručeno v nynější ústavě, bude převedeno i do ústavy nové. Dohady, kdy bude návrh zveřejněn, nejsou na místě už proto, že se Brežněv sám v této otázce raději k ničemu nezavázal.

Je pravda, že se pozorovatelé v posledních letech i v této otázce často mýlili. Mýlili se však proto, že zakládali své odhady a prognosy na prohlášení nejvyšší autority — generálního tajemníka samého. Lekce, kterou jim Kreml uštědřil, je že sovětské politické tahy jsou nepředvídatelné nejen proto, že poradci v politbyru nebo v ústředním výboru jsou zahaleny neprůhledným pláštěm tajemství, ale i proto, že sovětské vedení ve svém nynějším složení není zřejmě mnohdy s to provést vlastní rozhodnutí, a to ani tehdy, jde-li o pouhé sepsání jednoho poměrně krátkého dokumentu. Vysvětlení tohoto stavu věci je třeba hledat ve stále ještě převážně kolektivní podstatě rozhodovacího procesu v Sovětském svazu. Podobnou situaci nejvýstižněji vylíčil před půl druhým stoletím ruský spisovatel Krylov v proslulé bajce o labuti, raku a štice, kteří se rozhodnou společně odtáhnout káru, ale protože každý z nich táhne jiným směrem, kára se nehýbá z místa.

VĚRNÝ ŽÁK LENINŮV

Ferdinand Peroutka

Leonid Brežněv zahájil 25. kongres sovětské komunistické strany dlouhým referátem o zahraniční politice. Jak samy počítají, ale jak i mnozí jiní počítají, sověty získaly v údobí od posledního kongresu nejvíce úspěchů v zahraniční politice. Cítí, že to mají oslavit. Vše ostatní, co Brežněv dále řekl, byly vedlejší poznámky za tímto hlavním tématem. Druhá pozoruhodná okolnost byla ta, že Brežněv nikterak se netajil tím, že vzrůst sovětského vlivu ve světě se dostavil nikoli přes to, že je detenta, nýbrž právě proto, že je detenta. Cítujme ho. Vyslovil se: "Neděláme žádné tajemství z toho, že se díváme na detentu jako na způsob, jak vytvořit příznivější podmínky pro mírové socialistické a komunistické konstrukce".

Sověty náhle jsou přítomny na místech světa, kde dosud přítomny nebyly. To se zdá být ona "konstrukce". Západní sovětologové zavedli na chvíli trochu zmatku do přítomných sovětských dějů. Po určité stránce také sovětologie je sobecké povolání, také v ní panuje soutěž, sovětologův ideál je zpráva, kterou kolegové nemají. Tak některé sovětology příliš snadno napadalo, že Brežněv snad svou politikou detenty vzbuzuje doma oposici a že snad bude vystřídán. Nic z toho nebylo pravda. Naopak, za svou politiku detenty Brežněv byl oslaven jako žádný sovětský vůdce od dob Stalinových. "Zaslouhuje díky za svou neúnavnou a ušlechtilou práci", usnesla se sovětská komunistická strana. Brežněv, bylo řečeno na kon-

gresu, "ovládá umění proniknout do duše člověka". Brežněv, bylo také řečeno, pomohl vytvořit "čisté a bezmračné nebe nad námi."

Se vši potřebnou jasností vy-
(Pokrač. na str. 3)

Egypt - SSSR - Izrael

Vládní kruhy v Izraeli velmi neklidně reagují na definitivní egyptsko-sovětskou roztržku. Tvrdí, že šlo ze Sadatovy strany o propagační trik určený Západu a hlavně Spojeným státům, které by teď mohly Sadata "odměnit" prodejem zbraní, což by Izrael ohrozilo. Jak je vidět, pūda na Středním východě je stále neklidná.

NOVÝ SVĚT

Vážení předplatitelé Nového Světa,

dovedeme se vžít do zklamání, jaké jste pocítili, když Nový Svět, na přechodnou dobu — z důvodů finančních potíží — zastavil své vycházení. Oblíbené noviny jsou jako dobrý přítel: vždy se těšíme na jeho příchod. Zvykli jste si na krajauský týdeník Nový Svět, věnovali jste mu svou lojalitu. Je jen přirozené, že jste po jeho zániku cítili nepříjemnou prázdnotu.

Avšak zklamání jste nepocítili jenom Vy — přímí čtenáři a odběratelé Nového Světa. Upřímné zklamání musela pocítit celá krajauská obec, všichni, kdo si uvědomují, že v dnešní chaotické době je postupné odumírání krajauského tisku, jak jsme toho, bohužel, v posledních letech stále svědky, — skutečným nebezpečím pro národní život ve Spojených státech. Navíc je zánik každého krajauského časopisu oslavován režimním tiskem a naši lidé doma cítí, že se trhá to beztak tenké předivo, spojující je, hlavně symbolicky, s americkou větví českého a slovenského národa.

Tyto skutečnosti a tyto úvahy, k tomu pomyslení, že celá velká krajauská obec v Clevelandu, Ohio, ale i jiných městech a jiných amerických státech by se měla najednou ocitnout bez českých novin, v jakémisi etnickém vzduchoprázdnu, vedla vydavatelstvo Universum Sokol Publ. Inc., k rozhodnutí, které nebylo lehké, ale bylo nakonec provedeno v rámci sjednocování národních zájmů, ujmout se vydávání Nového Světa. Nový Svět začne znovu vycházet v nejbližších týdnech se změnou, která je pro čtenáře naprosto nedůležitá — týká se pouze formátu. Zato bude vycházet v rozsahu osmi stran, sázen z části menším písmem, což přinejmenším vyrovná bývalý větší formát Nového Světa. Prozatím, abychom vyplnili mezeru, budeme Vám posílat Americké Listy, vydávané rovněž nakladatelstvem Universum Sokol Publ.

Věříme, že Vám tímto přinášíme dobrou zprávu a těšíme se na spolupráci. Těm, kdož zaplatili předplatné po době 1. února 1976 bude doba předplatného posunuta tak, aby dočasným nevycházením Nového Světa nebyli finančně poškozeni. Americké Listy jsou jim nyní zasílány jako pozornost nového vydavatelství Nového Světa.

VYDAVATEL

O ČESKOSLOVENSKU

Vyhazov

Čs. rozhlas propustil nedávno několik italských zaměstnanců. Šlo o redaktory i hlasatele italského vysílání. Důvodem bylo, že dotyční odmítli psát a vysílat neobjektivní, výhradně promoskevské politické materiály.

Jadran a Čechoslováci

Loni navštívilo Jugoslávii 5,8 milionů zahraničních turistů. Hodně, ale zdaleka ne tolik, jako v rekordním roce 1973. Vyšší ceny jugoslávských pobytů způsobují trvalý pokles přílivu ze Západu, což Jugoslávie nerada vidí. Je pro ni patrně nedostatečnou útěchou, že Československo (se svou měkkoučkou valutou) patří mezi země, odkud příliv turistů neklesá, ale roste. Loni bylo v Jugoslávii 224 tisíce čs. turistů, kteří průměrnou délkou pobytu — přes osm dní — patřili mezi všemi zahr. návštěvníky na první místo.

Mezinárodní účast

Čtvrté přehlídky dramatické tvorby Československé televize se v bratislavské Mlýnské dolině účastní kromě zástupců socialistických zemí také odborníci z Norska, NSR, Rakouska, Švýcarska, Švédska, Velké Británie a Záp. Berlína.

Na mezinárodní výstavě

lékařské literatury, která probíhá v prostorách III. interní kliniky v Praze, je instalováno přes 1400 odborných publikací. Výstavy se tentokrát účastní 79 nakladatelství z celého světa a Československo je na ní zastoupeno sto svazky.

Stručně . . .

V plzeňské výstavní síni Masné krámy probíhá výstava českých krajinářů devatenáctého století. • Řada dvacetipatrových domů, z nichž dva jsou už dokončovány, budou charakterizovat pražské sídliště Jižní Město. • Z velkého a velmi úspěšného zájezdu do USA a Kanady se vrátili Pražští madrigalisté. • Lesní kalamita, zapříčiněná únorovými sněhovými víchřicemi, způsobila jen ve Východočeském kraji škodu na 800.000 plometrech dřeva. • Pro finanční podporu si do Československa přijeli dva členové výkonného výboru Palestinské organizace osvobození. •

Americké listy/Evropské listy EL. Vydává a tiskne Univ. Sokol Publication, Inc., 283 Oak St., Perth Amboy, N. J. 08861, U.S.A. Tel.: (201) 826-1998. Vedoucí redaktor: J. Martínek. • Redakce v Evropě: Evropské listy EL, D-6 Frankfurt/M. Postfach 70 0103, Bundesrepublik Deutschland. — Redaktor: Václav Hora. • Vychází každý týden s výjimkou dovolené. • Nevýžádané rukopisy se nevracejí. Veškerá tisková práva vyhrazena.

Puma vybuchla,

jak už jsme psali, v kancelářích sovětského Aeroflotu a ČSA v New Yorku. Nejostřejším způsobem protestovala vláda ČSSR u vlády USA proti tomuto pumovému útoku tónem, který málem naznačoval, že je za něho samotná vláda US odpovědná. Útok byl samozřejmě určen sovětské letecké kanceláři, k níž je kancelář ČSA přifařena za přepážkou a tvoří uzočku nudličky. ČSA se patrně s bratrským Aeroflotem dělí o nájemné.

Pátrání po zbytcích meteoritu

Druhého března večer přelétl nad územím Čech jasný meteorit, který ve výšce 77 km nad Polabskou nížinou vzplnul a ve výšce 32 km jižně od Mníšku pod Brdy pohasl. Teď vědci za pomoci občanů hledají zbytky bolidu, který dopadl někde do okolí Kamýku nad Vltavou. Zatím jen dvakrát byly nalezeny zbytky meteoritů, jejichž let byl před dopadem sledován a fotografován. V prvním případě v r. 1959 u Příbramy, ve druhém v Lost City v USA a nyní tedy je znovu naděje na unikátní nález na české půdě.

Slováci do Walesu

Slovenská filharmonie pod vedením zasloužilého umělce Ladislava Slováka odcestovala na umělecké turné do Walesu, — Velká Británie — kde uspořádá osm koncertů.

Chlebová statistika

Z československých pekáren putují denně do prodejen dva liony kusů pečiva. Chleba je lioni kusů pečiva. Chleba je šestnáct (!?) druhů, pečiva prý 147, a cukrářských výrobků 305 druhů.

Přeplněné museum

V pražském Uměleckoprůmyslovém muzeu byla otevřena putovní výstava daného ministerstva kultury — Dánský byt. Lidé se tam tlačí: krásný nábytek, vkusné doplňky — pro Československo dnešních časů pořád ještě těžce a s obětmi dosahovaný ideál.

Další oběti

ve Vysokých Tatrách: dva horolezci — opět z Německé demokratické republiky. Zahynuli při přechodu hřebene Přední Baští. Zřítili se do asi stometrové hloubky širokého žlabu.

Chudák čs. spotřebitel

Ve vysílání pro ženy napomínali ohehdy v pražském rozhlasu spotřebitele, že nesmějí zjednodušovat a posuzovat problémy, které musí řešit socialistický obchod v Československu — jen výlučně ze svého spotřebitelského pohledu. Ono se řekne třeba "obal" dávali na uvážení — ale takový neuvědomělý spotřebitel ani nepomyslí na to, co je s tím všeko spojené: dovoz surovin a strojů, potřebných k výrobě

"KAPITÁNSKÉMU CHLAPÍKOVI . . ."

Zpěváka Josefa Laufera není třeba příliš představovat. Poznal jej dokonce i západoněmečtí vězňové, když pro ně před léty pořádal experimentální koncert v hamburské věznici, než utrpěl na německých silnicích nehodu.

Dnes je Josef Laufer opět zdravý a patří mezi ty režimůvěrné. Dokonce nejvěrnější: napsal totiž nedávno — viz shora uvedený titul — píseň (hudbu poskytl B. Myslík) na oslavu českého špiona Pavla Minaříka. Nejde jen o obsah: ten, pochopitelně, nemůže být jiný než jaký je: horující pro "hrdnu." Ale slova písně, to je nejnaivnější diletantismus kombinovaný s výrazivem rudoprávníků úvodníků. Tu je, na ukázkou, alespoň jedna sloka: Kdo by to poslouchal /ty jidášské žvásty/ (míněno vysílání Svobodné Evropy — pozn. red.) odporné žebraří o nakyslý chléb /kdo by to poslouchal/ ty nechutný pásky/ co do úst si strkají mrvu a chlév . . .

Celý text písně také odhaluje, co jinak projev Josefa Laufera — díky jeho vrozené inteligenci — zakrývá: nedostatek všeobecného vzdělání. Josef, dítě českého lékaře, interbrigadisty a španělské krásy, se narodil ve Francii, za války žil v Anglii a po roce 1948, kdy tatínek léčil jako zdravotnický "vyslanec" strany domorodce tu v jedné tu v druhé probouzející se africké zemi (pokud víme, činí tak dosud), Josef trávil svá před i popubertální léta v polepšovnicích. Nakonec — po jistém váhání, jež se projevilo i ve dnech invaze, kterou prožil v polských Szopotech — zakotvil tedy v bezpečných a výnosných vodách kolaborace.

obalové techniky, ty peníze, co to stojí a ta složitá obchodní jednání, která to vyžaduje . . . Jistě — dost divný podnět k spotřebitelskému rozjímání v době, kdy se sdělovací prostředky v Československu jinak honosí výkladními skřínkami, a jsou plny socialistické hrlosti nad rozbrskem čehosi, co by se snad perspektivně — (a ne ovšem bez příslušné dávky optimismu) — dalo snad nazvat komunistickou konsumní společností. I za tohoto stavu je ovšem, jak uznala také československá televize — "stále ještě toho času dosti těch, kteří odcházejí z obchodů s nepožitebnou". To jest: bez žádaného zboží. Bez zboží, které se v Československu stále ještě "nekupuje" — ale jen "shání". Ono se řekne nohy — ale běhat — říkají jedni. Hlavně to líp proorganisovat — dávají na uvážení druhí — u komunistické konsumní kolébky. Zasedala nad tím, na sklonku minulého roku i sněmovna národů Federálního shromáždění, která mou-dře usnesla, že trvalá péče o vnitřní trh — je prvořadým politickým úkolem. Podobným poznáním byl motivován i článek Rudého práva napsaný bezmála před čtvrtstoletím — a nadepsaný ná-bádavou výzvou "Více po-

zornosti potřebám pracujících".

Ty dětské postýlky, na jejichž nedostatek si stěžuje vysílání pro ženy — byly úzkým profilem už i v padesátých letech. V roce 53 nebyly kartáče na podlahu, v roce 58 chyběly kartáčky na zuby. V roce 54 chyběly jejichly, v roce 55 zase nitě, v roce 56 byla v Liberci sůl nad zlato a v roce 58 si posteskl na Slovensku Hlas l'udu, že v novomestském okrese nesmějí lidé umírat, poněvadž není k dostání ani rakev, ani věnec. V roce 64 nebylo pivo, v roce 61 hlásily zase Zemědělské noviny, že snad v každém JZD stojí traktor nebo vlečný vůz, protože mu chybí jedna anebo víc pneumatik. Dala by se sepsat pohnutá historie o výkyvech v relativním dostatku a nedostatku toaletního papíru. Socialistický spotřebitel nezná — ani dne — ani hodiny. Dlouhý, předlouhý je sled dobrých, ale nesplněných předsevzetí, předlouhý by byl soupis toho, co chybělo: přechodně, cyklicky, převážně anebo trvale. Těžko tedy sdílet pohoršení pražského rozhlasu, který mluví o záměrném prý zevšeobecnování či nespravedlivém odsuzování instituce takzvaného socialistického obchodu . . . —sp—

Evropské zastoupení EL (pro redakční věci): EL-Evropské listy, Postfach 70 0103, D-6000 Frankfurt/M. 70.

Evropská administrace a expedice: Galerie Krause, Tumbelenstr. 37, CH-8330 Pfäffikon ZH.

Způsoby placení:

V NĚMECKU:

• bankovním převodem na adresu EL, Evropské listy Postfach 70 0103, Název banky: Commerzbank, D-6000 Gräfr. 85, Frankfurt/M. 90. Číslo konta: 64 00 220 — Směrovací číslo banky: 500 400

• zelenou složenkou (Zahlkarte), kterou si můžete ve Frankfurtu vyžádat nebo obdržet čistou na každém pošt. úřadě v NSR. — Název konta: EL-Evropské listy — Postscheckamt Frankfurt/M. — Číslo pošt. šekového konta: 3281 90-608

• V Německu (ale také z ciziny do Německa) můžete platit červenou (nebo žlutou) poštovní poukázkou na adresu EL, Postfach 70 0103, D-6000 Frankfurt/M. 70. V tomto případě připište na složenkou výše uvedené postscheckkonto, tedy: 3281 90-608, Postscheckamt Frankfurt/M.

Prosíme čtenáře v cizině, kteří platí do NSR, aby dávali tomuto poslednímu způsobu přednost, neboť nám ušetří vysoké bankovní poplatky.

VE ŠVÝCARSKU:

• Převodem z banky na Schweizerischer Bankverein, Fil Obestrass, 8033 Zürich s poznámkou "z. G. Americké listy P5622 "890".

Roční předplatné na 52 čísel (od r. 1976): v Německu DM 46, —, pololetně DM 23. — čtvrtletně DM 11,50. Ve Švýcarsku Sfr. 50,00, pololetně Sfr. 25,00, čtvrtletně Sfr. 13,00. V jiných zemích v příslušném přepočtu. —

Nezapomeňte hlásit každou změnu adresy. — Ukázková čísla zdarma.

ZA JÍMÁTE SE O DENI V ČESKOSLOVENSKU?

ZA JÍMÁ VÁS, CO SE DĚJE VE SVĚTĚ?

Čtete anglické, německé, francouzské nebo jiné cizojazyčné časopisy. Zjistíte, že doba, kdy věnovaly hodně místa Československu, pomalu, ale jistě mizí je to škoda. Ta malá země v srdci Evropy nejenže byla, ale stále je bolavým místem světa a jeho svědomí. Podrobné informace o událostech v Československu z hlediska rámce mezinárodního dění, informace leckdy unikátní, které v žádném jiném tisku nenajdete, přináší pravidelně náš týdeník. Není-li vám osud bývalé vlasti lhostejný, stanete se čtenářem Amerických Listů.

Zde odstříhnete a zašlete na adresu

EVROPSKÉ LISTY,

Galerie Krause, Tumbelenstr. 37, CH-8330 Pfäffikon ZH. Přikládají se za odběratele EL a předplatné zaplatím celoročně, pololetně, čtvrtletně. (Nehodící se škrtněte). Roční předpl. Sfr. 50,00, pololetní Sfr. 25,00, čtvrtl. Sfr. 13,00 nebo přepočten v jiné měně. Platit lze pošt. složenkou nebo šekem.

Jméno
Adresa
Podpis

VĚRNÝ ŽÁK LENINŮV

(Pokrač. ze str. 1.)

šlo najevo, že sověty nemají nejmenší chuť měnit vedení. Bylo by od nich dokonce pošetilé, kdyby usilovaly o pád muže, za jehož vedení došlo k nápadnému posílení sovětské posice ve světě. Nečekávejme pošetilství od sovětů. Dovedou ocenit, co nazývají "čistým a bezmračným nebem nad námi."

Roku 1920 Lenin sepsal malou knížku s titulem "Levičáctví-dětská nemoc komunismu". Tehdy povídal komunistické skupiny v Dánsku, Holandsku a Německu shledávaly, že Lenin je málo radikální pro jejich vkus a vypovídaly mu úctu. Aniž by tím byl deprmován, Lenin použil příležitosti a jasněji než kdy dříve stanovil podstatu své taktiky pro dobytí světa. Shrňme stručně obsah jeho knížky. Radikální levičácká hesla, psal Lenin, nemají větší smysl než ukojit ješitnost některých

jsou masy, učil Lenin. Jeho ideální komunista snaží se být uvnitř hradeb, ne před nimi. . . Bere účast na existujících institucích, parlamentech a konferencích.

Hlavní věc je dostat se dovnitř, být uvnitř, rýt a vrtat zvnitřku, ne pokřikovat zvnějšku. Jde-li o komunistickou hrdost, po vítězství bude dost času ji ukázat.

Zavíráme Leninovu knížku s živým dojmem, že sovětské vedení perfektně provádí taktiku uloženou Leninem. Je dokonale prostě "dětské nemoci levičáctví". Rozšířilo komunistický vliv po světě a neužilo při tom, ani jednoho levičáckého hesla, obyčejně citovalo hesla všelidská. Častěji nyní mluví ve jménu Helsinské konference než ve jménu komunismu. Je to duch Helsinek, který prý si žádá toho, aby sovětské Rusko intervenovalo v Angole. Je cílem leninské taktiky, aby demokratický odpůrce přestával vědět, kdy snad má začít se bránit.

Ovšem, každého může napadnout: Lenin učil držet jazyk za zuby; jak to, že on sám jazyk za zuby nedržel, nýbrž napsal knížku, v níž svou taktiku dopodrobna prozradil? Neunesla ho pycha tvůrce, který by těžce snášel, kdyby vynikající práce jeho mozku, přesná krása jeho taktiky zůstaly lidem neznámé? Ale Lenin nebyl do té míry ješitný. Musíme se seznámit s další kapitolou leninismu, která jedná o tom, že komunista si může počínat celkem bezstarostně ve styku s demokracií, poněvadž oni jsou předurčení k pádu. Bylo Leninovým přesvědčením, že demokratická společnost nemá krunýř, že je to měkkýš, který se nemůže bránit nebezpečí ani když je zná, poněvadž demokratická pravidla, zvyky a zlovyky a stále se točící kolotoč přerůzných mínění a zájmů mu to nedovolují. Leninovo mínění o politických schopnostech demokratů bylo nejhorší. Následkem toho

si dovoľoval přetvářovat se i nepřetvářovat se. Také jeho dědici se přetvářejí i nepřetvářejí. Nelze říci, že nebývají někdy upřímní. Smluvili mírovou koexistenci, smluvili detentu, smluvili Helsinskou konferenci, třikrát se potěšili z toho, že mír byl upevněn, a zároveň třikrát opakovali, že mírová koexistence, detenta a Helsinská konference jsou formami třídního zápasu, dokonce "vrcholem třídního zápasu". Že bude mír, ale zároveň že budou i "osvobozovací války".

Je třeba vidět sovětský režim, jak nyní existuje. Není to nervosní ani nedočkavý režim. Hitler věřil, že všechno velké musí být vykonáno za jeho života, sice je to ztraceno. Snad bylo trochu spěchu v Chruščovovi, ale v Brežněvovi jistě není. Leninistická nauka panuje, ale je spravována s jakousi byrokratickou solidností. Kolektivní vedení se vžilo, každý si dává dobrý pozor, aby kolektivní vedení nepohoršil. Za tím vším je leninismus v dobrém stavu a nedotknutý. Někteří jsou naklonění říci: což necítíte uvolnění? Nevíдите, že východ a západ spolu obchodují? Ovšem že vídíme. Ale jaká nevědomost o Leninovi se tu projevuje! Lenin byl průkopníkem obchodu mezi východem a západem, když nikdo jiný by se byl neodvážil. V letech padesátých, za Stalina, značný počet komunistických vůdců byl popraven za náznaky, že by snad východ mohl obchodovat se západem. Jak nepatrné bylo to prohřešení proti tomu, co si dovoľoval Lenin, který připisoval západnímu průmyslu nesmírnou roli při obrodě Ruska. Dalek toho, aby se levičácky ohradil proti styku se západem, zval americké firmy do Ruska a nabízel jim koncese (slyšte, dokonce koncese), soukromě si dopisoval s americkým průmyslníkem. S vášnivým zaujetím četl proslulou tehdy americkou knihu Taylorovu o výkonnosti práce, která později byla prohlášena stalinisty za katechismus otroctví. Avšak Lenin chtěl, aby kniha byla užívána v ruských školách jako učebnice: "Učit se pracovat je teď hlavní a vskutku národní ruský úkol." Stalinismus byl obrovská úchylna od leninismu.

Nynější sovětské kolektivní vedení vrátilo se k leninismu — se všemi jeho návody a úskoky jak porazit demokracii. Nechut' sovětologů nebo snad nechut' těch, kdo je zaměstnávají, zabývat se důkladně tím, co leninismus jest, je nebezpečná. Je to jako nezajímat se, jaká je skutečnost, co leninismus má pro nás v zásobě.

(Dokončíme — jak si myslíme, že musíme.)

WILLIAM SHAKESPEARE

PROSBA

Vzdal — o vzdal svůj rudý ret,
Onu sladkou, horkou pásku,
Vzdal — o vzdal svůj vřelý hled,
Dýchající sen a lásku.
Vrat' — o vrat' má políbení
Jako pečet' zaslíbení,
Hledající v zanícení
Rozloučení
Naposled.

ANTONÍN ČEKOTA

Odborníci na rasismus

Nedávno prohlásil v pražském rozhlasu Miloš Vejvoda, náměstek zahraničního ministra Československé republiky: "Stát Izrael se stal pro Araby tím, čím byla Třetí říše pro Čechy . . ."

Antisemitismus je v dnešním Československu oficiálním faktem a má svoje přední bojovníky. Mezi nimi je řada takových, co se týmž antisemitismem proslavili už dříve — za Protektorátu. Dnes slouží na důležitých politických — státních, vládních a diplomatických postech — zásluhou včasného vstupu do komunistické strany a — ovšem — svou naprostou lojalitou k okupantům. O některých takových "židobijcích" se zmiňuje rozsáhlý materiál Mezinárodního výboru Židů československého původu. Z tohoto dokumentu vyjímáme:

Jan Kliment, vedoucí kulturní rubriky Rudého práva a jeden z nejzanícenějších kolaborantů a normalizátorů, byl za Protektorátu soukromým tajemníkem ředitele pověstného Kuratoria — doktora Teunnera.

Třiapadesátiletý Svatopluk Dolejš byl v letech 1941-1944 redaktorem antisemitského časopisu Árijský boj. Byl to týdeník, vycházející v Praze. V roce 1960 se stal Dolejš vedoucím oddělení arabského vysílání československého rozhlasu. V roce 1969 vydal pod pseudonymem Jevgenij Jevsejev, nejprve v Moskvě v ruštině, pak doma česky a slovensky, knihu či spíše brožuru "Pozor na sionismus." Tato kniha je dnes povinnou četbou žáků osmých

tříd základních škol. Probírá se v hodinách občanské výchovy a její obsah by kdykoli s radostí podepsal sám Hitler s Eichmannem. V roce 1974 přešel Dolejš-Jevsejev z pražského rozhlasu na ministerstvo zahraničí a teď je druhým tajemníkem československého velvyslanectví v Káhiře.

Autorem na slovo vzatým a hojně zaměstnávaným — pochopitelně v oboru antisemitismu, je dnes šestapadesátiletý "odborník" Bohumil Řiháček. Býval za války redaktorem Vlajky. Dnes se s ním můžete přechoť setkat na stránkách Rudého práva a Tribuny.

Jan Rybák. Do svého odchodu do důchodu v roce 1967 byl po dlouhou řadu let Klimentovým předchůdcem v RP, tedy vedoucím kulturní rubriky. Nikdy nevynikal ničím víc než stranicovou věrností. Ovšem: za války byl velmi aktivní v Lize pro spolupráci s Němci. Po sovětské okupaci se tento penzista jaksi probudil, a začal psát příležitostně vlezecké a kolaborantské verše do stranicového tisku. Jejich úroveň byla — a je ještě o něco horší než těch, které psával před invasí. Ale lojalita si zasluhuje odměny a tak tento s prominutím básník a spisovatel, který však v životě knižně nic nevydal, byl jmenován národním umělcem. Příkladem na téma, platící i o "židobijství", že co se v mládí naučíš, v staří jak když najdeš, je mnohem a mnohem víc. Dokazují hlavně to, že jedna totalita si s druhou nezádá . . .

PODPORUJTE

ČESKOU

NÁRODNÍ

ŠKOLU

mladíků. Zbytečně poplašit ještě silného nepřítele a učinit ho opatrným. Dospělý komunista umí držet jazyk za zuby. Jeho cílem je revoluce, ale nepůsobí si zbytečně obtíže tím, že by to každý den každému vykládal. Je to, učil Lenin, jako když člověk stojí před vysokou horou: může se drápat rovnou cestou vzhůru, nebo může pohodlněji vystupovat spirálou.

Lenin ukládá spirálu. Podle jeho knížky bývá třeba zaplatit daň době a prostředí, osvojit si populární hesla, být na chvíli shovívavý i k předsudkům. Je-li doba nadšena pro demokracii, leninský komunista nepolemizuje od rána do večera proti demokracii. Vklouzne nějak do jejích záhybů a příležitostně také vystupuje jako demokrat. Bud'te vždy tam, kde

Špión bez zakuklení

Tenhle příběh zní jako ze stránek rodokapsu. A přece se skutečně přihodil, a to v Londýně. Seržant britské armády John Dillon popíjel v hostinci Radnor Arms v londýnské čtvrti Kenningtonu své pivo. Najednou se k němu u baru připojil jakýsi cizinec, poručil mu vodu a začal se ho vyptávat na verbování žoldnéřů do Angoly. Seržant Dillon není právě na takové věci kompetentní — je totiž instruktorem rezervních armádních složek — ale, když mu cizinec, podle přízvuku Rus, objednával vodu za vodu, celkem devět, pojal podezření a v nestřežené chvíli zatelefonoval pro policii. Ta přišla a mluho Rusa zatkla. Jenže — Rus vytáhl průkaz a legitimoval se jako kapitán Valentin Ljačenko, sovětský vojenský atašé v Londýně, který požívá diplomatické imunity. Policie ho tedy musela propustit. Majitel hostince Joe McNally k celému případu řekl:

"Ten cizinec si počínal bez nejmenší rafinády. Prostě poručel jednu vodu za druhou a říkal našemu seržantovi: 'Pij!' On sám pil po celý večer jen pivo. Jestli mi to vadí? Ani ne. Je to poprvé, co se v mém podniku ukázal ruský špión — ale dal hodně utržit. Pro mne za mne si může chodit třeba každý večer."

Ferdinand Peroutka: BUDOVÁNÍ STÁTU

První a druhý svazek expedován, třetí v tisku, čtvrtý a pátý připravován pro tisk.

Objednávky: GALERIE KRAUSE,
Tumbetenstrasse 37, CH-8330 Pfäffikon-ZH

Objednávám výtisků I. svazku — II. svazku.
Přikládám šek (money order) na dolarů.
Jméno
Adresa
Podpis

Cena jednotlivých svazků \$6.20 včetně pošt.
Cena všech pěti svazků \$26.00 včetně pošt.

GIBRALTAR — TVRDÁ "SKÁLA"

V Británii byl na návštěvě španělský ministr zahraničí José Maria de Areilza. Kromě hlavních rozhovorů s britským ministrem zahraničních věcí Jamesem Callaghanem mluvil Areilza i s ministerským předsedou Haroldem Wilsonem; setkal se s členy dolní sněmovny, a vůdkyní opoziční konservativní strany paní Thatcherovou.

Britská návštěva nebyla pro Areilzu záležitostí nejsnadnější — hlavně kvůli dvěma historickým danostem: jednak měly všechny britské vlády značný odpor k Francovu režimu ve Španělsku, a určitá příchut' takových vzpomínek je patrna ještě i teď po nástupu Juana Carlose na španělský trůn. A pak je tu ovšem vleklá, sporná otázka Gibraltaru.

Britské vládní kruhy však José Maria Areilzu přijali s otevřenou myslí a bez předsudků. Hlavní otázkou mezi oběma zeměmi bylo španělské členství v Evropském hospodářském trhu.

Areilza je pragmatik — očekává, že dnešní námitky, které některé země, mezi nimi také Británie, v Evropském společenství mají, se podaří překonat demokratisací španělského veřejného života už do léta příštího roku. Pak prý bude vhodná doba pro žádost o členství ve Společeném trhu. Jednání mohou podle Areilzy trvat i tři roky, a v tomto smyslu si také vláda v Madridu vytkla za cíl dosažení plného členství Španělska v Evropském společenství kolem roku 1980. Mezitím se má hospodářská

Mezinárodní přehled

struktura Španělska přizpůsobovat, aby odpovídala požadavkům směrnic Společného trhu.

Areilzovi je také jasné, že ne všechny "směrnice" jsou hospodářské povahy. Významní představitelé britské laboristické strany, včetně ministra zahraničí Callaghana — dali v minulosti několikrát nepokrytě najevo, jak velký důraz kladou na vnitřní demokratisaci Španělska, především na plné uplatnění lidských a občanských práv.

Areilza v této souvislosti podtrhoval význam právních reforem, jichž se má dosáhnout v rámci demokratisačního vývoje, a připomenul, že to, co se zameškalo za 40 let, nelze dohnat v 70 dnech. Současně však také naznačil skoncování s institucí politických procesů, propuštění většiny politických vězňů — a to ruku v ruce s nerušeným vývojem vnitřních reforem. Všechna tato prohlášení britská vláda uvítala. Méně hladká je otázka Gibraltaru, oné "skály", jak se říká, kterou chce madridská vláda dříve či později připojit ke Španělsku. Britové namítají, že o změně suverenity nemůže být řeči, pokud by se tak dělo proti vůli zhruba 30 tisíc obyvatelů Gibraltaru, kteří v minulosti soustavně a téměř jednomyšlně vyjadřovali přání zůstat pod britskou vládou. Naopak, ti čekají spíše na to, že španělská vláda zruší deset let starou blokádu, která velmi ztěžuje styk Gibraltaru se španělským územím — a to jak pro obyvatele, tak i

pro dopravu zboží. Areilza je prý ochoten v této otázce povolít — ovšem dojde-li k tomu, pak se tento "ústupek" bude v Londýně pokládat jen za návrat k normálnímu stavu věci, který je samozřejmý.

NA PRÁCI V SSSR

Sovětský deník Izvestije nás v únoru informoval o velké stavbě Rady hospodářské pomoci (Comecon). Jde o projekt naftovodu z Orenburgu ve Volgogradské oblasti k západní hranici SSSR. Naftovod bude mít délku 2.750 km (Poláci z toho např. budují 596 km) a má být hotov do konce roku 1978. Investiční banka RVHP nyní požádala západoněmeckou Dresdner Bank, aby jí od západního bankovního konsorcia obstarala kredit ve výši 1,5 miliardy marek pro ropovodní dálkové vedení. Půjčka bude poskytnuta za velmi výhodných úroků, ležících pod obvyklou hranicí na evropském trhu. Má být splacena během pěti let a jedná se dosud o největší kredit, jaký kdy byl poskytnut komunistickým zemím.

Izvestije o půjčce samozřejmě mlčí, ale zato nás informují například také o českých technikách, kteří na ropovodu pracují. Tak brigáda z Brna staví na pravém břehu Volhy v Antipovce kompresní stanici, jednu z pěti plánovaných od českých techniků. Pavel Buš vedl základní práce v místě, kde dosud existovala holá step. Jaroslav Kolstrun, Karel Pfeifer a Jan Staníček se starají o další práce, hospodářství a dopravu. V nově postavených srubech je ubytováno 112 lidí. Je očekáván příchod dalších 450 techniků. Reportér Izvestijí sice píše, že na stavbu byli vybráni ti nejlepší, z řad KSČ i Svazu socialistické mládeže, kteří navázali již kontakty s obyvateli Kamyšina a sovchozem "Pioněr," nicméně z jiných pramenů víme, že v jednotvárném prostředí se každý těší na návrat do "civilizovaného" domova.

SOVĚTSKÉ PROVOKACE

Levicově-liberální kodaňský list "Politiken" uvítal nové nařízení dánské vlády, podle kterého vyžaduje pobyt zahraničních válečných lodí v dánských výsostných vodách její schválení. "Nové předpisy si vynutila zesílená činnost lodí a letadel zemí Varšavské smlouvy v oblasti Baltického moře, to je východního Německa, Polska a Sovětského svazu", napsal kodaňský list a pokračoval: "Na pobřeží mohly tyto lodě a letadla pozorovat dánská vojenská cvičení. Je to tím provokativnější, že tytéž země uvnitř svých vlastních hra-

nic nic takového se strany jiných netrpí. Je to rovněž ve špatném souladu s helsinskými dohodami, v kterých všichni signatáři ujišťují, že jsou ochotni k soužití a spolupráci a že se zřekají vojenských provokací. Je na čase, aby se země východního bloku pokusily nahradit svá široká slova o uvolňování napětí činy. Kdo je informován o jejich vojenské činnosti a naslouchal zároveň řečem generálního tajemníka Leonida Brežněva na sjezdu KSSS o míru a zmírňování napětí, neubrání se hořkým pocitům". Tolik kodaňský list Politiken o činnosti válečných lodí sovětského bloku v dánských výsostných vodách.

PRAHA A "HELSINKY"

Pražská vláda odmítla udělit vízum k návštěvě Československa poslanci Křesť.-demokratické strany Herbertu Hupkovi. Zamítnutí nebylo doprovázeno žádným písemným zdůvodněním a tak se lze jen domnívat, že německý politik Hupka, který je zároveň předsedou Svazu slezských přesídlenců, je v Praze v nemilosti asi pro svůj kritický postoj, který svého času zaujal při debatě ve Spolkovém sněmu k ratifikaci československo-západoněmecké dohody o normalizaci. V dopisu, který ministr zahraničí Genscher poslal Bohuslavu Chňoupkovi se připomíná, že odmítání vstupních víz členům parlamentu a žurnalistům je neslučitelné se zásadami helsinské konference, podle níž se mají zlepšit lidské kontakty a výměna informací. Mimochodem: bonnská vláda musela v Praze v podobných případech už vícekrát intervenovat.

PEVNÝ SADAT

Egyptský prezident Sadat učinil definitivní konec takzvanému přátelství se Sovětským svazem, když v nedávném ostrém projevu řekl, že je třeba anulovat Smlouvu o přátelství a spolupráci mezi Egyptem a SSSR, která byla podepsána v roce 1971. Vztahy mezi oběma zeměmi se ostatně zhoršovaly už dlouho, nicméně Sadatova rozhodnost je přeci jen do jisté míry překvapením. Nazval Moskvu usurpátorkou, Sovětský svaz neokolonialistickou, imperialistickou mocností, a prohlásil, že nehodlá nadále být žádán aby "padal před Kremlem na kolena". Moskva reagovala okamžitě, a přirozeně — velmi podrážděně. Tisková kancelář TASS napsala, že je zmocněna prohlásit, že veškeré následky tohoto nepřátelského kroku prezidenta Sadata vůči Sovětskému svazu, ponese Egypt. Ironie přitom je, že na 25. sjezdu komunistické strany SSSR, Leonid Brežněv si pochvaloval českoslo-

Hrdina - či jenom provokatér?

Květoslav Faix si v jednéh Živých slovech v rozhlase (a po něm pak také Tvorba na první straně) stěžoval, že západní tisk téměř vůbec nereagoval na tak velkou senzaci, jakou podle jeho názoru byla tisková konference s propuštěným hlasatelem RSE, P. Minaříkem. Nyní mohou být všichni, to jest on, redakce Tvorby a příčinliví pracovníci ministerstva vnitra konečně spokojeni. Prakticky největší a nejznámější západoněmecký deník Frankfurter Allgemeine Zeitung věnoval kapitánu, respektive proměněnému kapitánu Pavla Minaříka celých sedm nikterak krátkých sloupců, doprovázených dokonce fotografií, na které kapitán podobně jako jeho mnohé vzory z kriminální literatury, kouří zamýšleně lulku. Nejsme si ovšem zcela jisti, zda tato kriminální groteska je přesně ten druh publicity, jakou si Československo přálo. Pod názvem "Proměny kapitána Pavla Minaříka" přinesl list Frankfurter Allgemeine Zeitung "Detektivní grotesku, převyprávěnou Otou Filipem", jak stojí v podtitulu. Filip píše: "Chvála bohu, že jsou agentské historky, kterým se můžeme zasmát. Historka bývalého hlasatele Svobodné Evropy Pavla Minaříka by byla vhodná, aby ji vyprávěl dobrý voják Švejk." Filip poté shrnuje Minaříkovy osudy v tomto švejkovském stylu, a když se dostane k 21. srpnu 1975, konstatuje:

"Na náměstí Odeon v Mnichově organizoval Minařík protisovětskou demonstraci východoevropských exulantů. Byl to jeho nápad, aby exilové Češi jeli městem v autech, na nichž byla upevněna hesla proti okupaci, a byl to Pavel Minařík, který na policejním ředitelství zemského hlavního města Mnichova obstaral povolení, aby se tato demonstrace mohla konat. Také Minařík sám navrhl protisovětská hesla a na demonstraci rozdával letáky proti sovětské okupaci Československa. Bylo těžké, Minaříka někam nepozvat. A když ho přece nepozvali, přišel jakoby náhodou. Mladý, dobře oblečený a vždycky zdvořilý muž, pořádku v záloze, aby exilovému funkcionáři podržel aktovku, nesl zavazadlo nebo otevřel dveře.

Byl to malý špiža, který poslouchal za dveřmi, otvíral zamčené stoly a kradl filmy a soukromé dopisy."

skou Smlouvu o přátelství jakožto "dlouhomí, ale celého jakožto "dlouhodobou základnu vztahů užitečných nejen oběma signatářským zemím, ale celému arabskému světu.

TUZEX zasíláme bezpečně a rychle

NEODKLÁDEJTE ...

TUZEX-ové poukázky jsou nejlepším prostředkem jak potěšit příbuzné ve staré vlasti.

Již 50 let cestovní služby

vám zajistí bezstarostné a radostné cestování do Československa.

Nové snížené ceny na 22 až 45 dnů

NY — Praha — NY	\$ 432.00
NY — Brno — NY	\$ 450.00
NY — Plzeň — NY	\$ 472.00
NY — Bratislava — NY	\$ 440.00
NY — Košice — NY	\$ 483.00
NY — Poprad — NY	\$ 479.00

Plus \$3.— U. S. daň

Tyto ceny jsou v platnosti od 1. listopadu do konce března. Mimo výše uvedených cen jsou ještě nižší — takzvané APEX-ceny. Informujte se u nás.

Chcete-li umožnit návštěvu příbuzného do USA, navštívte TATRU pro informace anebo napište.

Pro jistotu vždy jen

TATRA TRAVEL BUREAU, Inc.

1465 SECOND AVENUE • NEW YORK, N. Y. 10021
(pri 76. ulici) Tel. RE 7-5972 — RH 4-6185

PŘEDEHRA NEBO DOHRA?

Jak se dalo očekávat, návrat neúspěšného hlasatele RFE Pavla Minaříka do Československa je využíván k vyřizování si účtů s domácí opozicí. Minařík došel vytoužené slávy, k níž mu dal inspiraci tzv. kapitán Czechowicz a stal se alespoň na krátkou dobu proslulým na Východě i Západě.

V poslední době je v sobotní příloze Rudého práva Ahoj na neděli, na pokračování otiskován srdceryvný rozvědčický příběh, ličící jeho život od dětských kalhotek až po zdravím kypící junácký věk, pro který jej musela odmítnout i armáda, i vyhýbající se opatrně mnohem zajímavějším údajům z jeho života, (jako případu s bardámou apod.) Smutnou dokrou je nyní jeho role udavače neprávem obviněných; optimistickou předehrou pak fakt, že vlastně domácí opozici ucelil a sjednotil v odporu.

Otiskujeme protestní dopisy Zdeňka Mlynáře a Jiřího Hájky (zatím nikde nezveřejněné v plném znění), kteří se proti Minaříkovým nařčením ohrazují. Podobný dopis zaslal ministru vnitra Obzinovi a předsedovi NS Indrovi také filosof Karel Kosík, který chystá na Minaříka soudní žalobu. Celkem 20 pražských disidentů bylo pozváno na Bezpečnost a nuceno k podpisu písemného varování i k doznání se k porušování platných zákonů. Kromě výše uvedených byli pozváni i Pavel Kohout, dále dramatik Václav Havel, jemuž odmítnutí podpisu vyneslo zákaz cesty do Itálie k přípravě premiéry jeho zpracování "Žebrácké opery" podle Johna Gaye, dále Ludvík Václík, dr. František Kriegel a historik Karel Kaplan kromě jiných.

PROHLÁŠENÍ PRO TISK

Československé sdělovací prostředky — televize, rozhlas i tisk — rozvinuly v posledních týdnech veřejnou kampaň, opírající se o výroky agenta čs. bezpečnostních orgánů P. Minaříka. Touto kampaň je zřejmě úmyslné vyvolávání dojem, že Alexandr Dubček, Jiří Hájek, já i někteří další čs. občané, hájící správnost politické linie KSČ z roku 1968 a kritizující z tohoto hlediska dnešní československý režim, jednájí tak na objednávku a za peníze rozhlasové stanice "Svobodná Evropa", případně z popudu a za peníze americké výzvědné služby CIA.

Žádný můj text ani žádný jiný politický projev nebyl ode mne nikdy objednan "Svobodnou Evropou", ba nebyl vůbec objednan nikým a byl vždy jen výsledkem mého vlastního osobního rozhodnutí. Také jsem nikdy nedostal nic zaplaceného za tyto texty či slovní projevy. Jestliže P. Minařík má skutečně důkazy o opaku, zejména pak důkazy o tom, že mi "Svobodná Evropa" v zahraničí proplatila jakékoli peněžní částky, žádám, abych o tom byl informován. Využiji pak všechny právní možnosti, abych mohl takovými penězi disponovat s věnovat je na takový účel, jaký považuji za zasloužený.

Pokud takové důkazy neexistují — a ony prostě nemohou existovat — žádám, aby ty sdělovací prostředky, které podobná nařčení šířily, zveřejnily následující oznámení: "Z vystoupení P. Minaříka ve sdělovacích prostředcích nelze vyvozovat závěr, že Zdeněk Mlynář učinil jakékoli politické kroky na objednávku "Svobodné Evropy" či orgánů CIA a že od těchto institucí obdržel jakékoli peníze".

Všechny "důkazy" P. Minaříka svědčí prostě jen o tom, že "Svobodná Evropa" využívá například i mých textů a

vystoupení, jež byly napsány nebo prosloveny k jiným účelům, byly určeny k jinému způsobu zveřejnění. To se týká například i rukopisu mé knihy o teoretických a politických problémech politické reformy z roku 1968, který jsem napsal počátkem roku 1975 a v dubnu téhož roku nabídl k vydání několika institucím v Praze, mezi nimi na prvním místě ÚV KSČ. Nikdo, kdo kritizuje nějakou politickou diktaturu, nemůže zabránit tomu, aby jeho kritiku politicky nevyužíval i někdo jiný, kdo kritizuje tutéž diktaturu, ale jinak a s docela jinými politickými cíli. Nahrává tomu nejvíce sama kritizovaná politická diktatura, neboť ta znemožňuje ve společnosti jakoukoli normální kritiku, diskusi a výměnu názorů, v níž jediné lze odlišit různé politické cíle kritizujících.

Právě v těchto dnech probíhal sjezd Francouzské komunistické strany. Může snad generální tajemník této strany za to, že českoslovenští občané se dozvědí o jeho kritických postojích k uplatňování lidských práv v socialistických státech i o jeho dalších významných politických stanoviscích dříve ze "Svobodné Evropy" než z "Rudého práva", které jeho názory prostě zamlčelo? Svědčí to o tom, že Francouzská komunistická strana slouží svými politickými postoji vlastně zájmům CIA? Nebo to spíše svědčí jen o tom, že v dnešním Československu jsou prostě potlačovány informace (a tím spíše ovšem diskuse) o otázkách, které sice veřejně diskutuje samo evropské komunistické hnutí, které však by znovu ukázaly, jak sporné je vítězství dnešní politické linie v Československu nad politickou linií KSČ z roku 1968?

Z československých sdělovacích prostředků se nikdo nedoví, co jsem například já vlastně napsal, jaký je obsah těch názorů, které prý "prodávám" na Západě. Li-

dé si pak říkají, že snad se režim těchto názorů bojí a že proto zatajuje jejich obsah a zároveň polévá špínou lidí, kteří je zastávají. Potlačit názory kritiků a vyhlašovat je za "placené agenty imperialismu" — to je starý trik ze Stalinových dob a lidé mu už nevěří. Naše národy lze sice ovládat násilím, ale nelze je beztestně považovat za národy hlupáků.

V případě lidí, pronásledovaných u nás už osmý rok za to, že se nezřekli svých názorů, je tento demagogický trik zvlášť neúčinný. Každý totiž ví, že komu šlo především o kariéru a peníze, měl po srpnu 1968 dost možností převléci politický kabát, popřít své přesvědčení a dát si za to zaplatit v podobě kariéry a privilegií v dnešním režimu.

Nepřekvapuje, že člověk jako Minařík stále mluví o penězích. Jak sám řekl, nemůže přijít na to, proč dnes v Československu někdo vůbec kritizuje diktátorský režim; Minařík neví, zda je to kvůli zmařeným ambicím takových kritiků, nebo z jejich touhy po pochybné slávě, nebo zda jim jde prostě jen o "tvrdou valutu". Že by někdo něco takového dělal prostě z přesvědčení, proto, že mu svědomí komunisty a demokrata prostě nedovoluje mlčet — taková možnost Minaříka vůbec ani nenapadá. Inu, každý vychází především ze svého vlastního duchovního obzoru. Překvapuje však, že na podobnou úroveň klesá celá oficiální politická propaganda v této kampaň. Je už snad u nás politická korupce v takovém stadiu, že možnost jednání z jiných pohnutek, z pohnutek vlastního přesvědčení, se vůbec oficiálně u nikoho ani nepřipouští?

Dějiny nakonec stejně spravedlivě rozsoudí spor o to, zda v zájmu lidu této země byla politika z roku 1968, nebo její vojenské potlačení a po něm následující represe. Stojím v tomto sporu na té straně, kterou jedné mohu s vnitřním přesvědčením hájit. Abych své přesvědčení změnil s přestal je hájit — k tomu mne nedonutí žádné pomluvy a falešná obvinění.

Vím, že politická diktatura může na základě takových obvinění lidí soudit ve vykonstruovaných politických procesech. I to jsme už zažili. Pokud si však někteří politikové myslí, že podobné metody lze slučovat s deklaracemi o věrnosti zásadám konference v Helsinkách, velmi se mýlí.

V Praze, dne 9. února 1976

Zdeněk Mlynář

(Pozn. redakce: Přestože Z. Mlynář nazval svoji obranu "Prohlášení pro tisk", nikde v čs. tisku se ovšem neobjevila.)

(Pokrač. na str. 7)

Listárna . . .

Přátelé,

dík Americkým listům a jejich autorce Libuši Obrusníkové, že odmítly knihu dopisů Vratislava Blažka Mariáš v Reykjavíku. Dnešní, zvláště u mladší exilové generace zakořeněná snobárna si plete silná slova se silným uměleckým stylem, a čím větší nehoráznost, tím se víc obdivuje. Nivelizace a úpadek jazyka je všeobecný: exulanti, kteří jsou už skoro třicet let v cizině, ztrácejí cit pro synonyma a mluvený i psaný jazyk se redukuje na krajanskou mini-češtinu. Týká se to i exilových novinářů a spisovatelů. Mnozí se jen těžko nebo vůbec nepřizpůsobují nové jazykové normě a odmítají sondový pravopis. Výjimek je málo. Na prvním místě jmenuji básníka Viktora Fischla, jehož Kuropeční je příkladem, že ani téměř už čtyřicet let v cizině nemusí autorův jazyk ochudit a dát mu zplanět.

Mladší generace jakoby se předháněla v užívání siláckých výrazů, užívajících zpravidla zcela neústrojně. Vidíme to u Škvoreckého, Jitky Henrykové, Oty Filipa a mnoha dalších. Vyniká v tom Škvoreckého Tankový prapor. Je sice pravda, že "tak se mluví" mezi horníky, vojáky, dlužníky a mnoha jinými více méně počestnými muži, které dřina nutí občas si ulevit. Jenže: Blašek věděl, že jedno silné slovo anuluje druhé a že, nemá-li psát ornamenty, musí s nimi nakládat střdmě. Historie těchto silných slov je zajímavá i z literárního hlediska. Každá taková postava má svou příznačnou nadávku, své příznačné zaklení. U kolébky téhle metody nebyl nikdo menší než skladatel Richard Wagner, který ji užívá ve svých operách. Po něm příznačný motiv převzal ve zbanalizované formě Karl May. V mayovkách má každý indiánský náčelník, každý trapper své příznačné úsloví, zaklení, silný výraz. Podrobným textovým rozbořením by se dalo dokázat, že touže metodou, ještě víc zbanalizovanou, postupují také Škvorecký a Filip. Tato ornamentální manýra se pak z literatury přenáší i do mluveného jazyka. Jiný nápadný motiv soudobé české literatury je její sklon k pornografii, nebo aspoň k tomu, co si M. Č. Č. (malý český člobrda) pod pornografií představuje. Tak v novém románě Milana Kundery Valčík na rozloučenou (Gallinard, Paříž 1976) se ocitáme v malých českých lázních, kam se jezdí léčit ženy, které nemohou mít děti. Lékař jim při gynekologických prohlídkách tajně vstříkne injekcí stříkačkou vlastní semeno, čímž je budoucnost jejich rodů zajištěna. Podobný motiv ve verzi ještě oplzejší je v románě Oty Filipa Poskvrněné počty.

Jazykový úpadek mladších českých autorů vyplývá také z toho, že se v Československém spisovateli spoléhali na lektory a nedali si práci se sjednocením pravopisu a s přípravou textů pro tiskárnu. Nyní k tomu přistupuje závrať ze svobody. Jsme přece tak geniální, že se nám tiskne všechno, jak to v prvním nápadu hodíme na papír. Kromě toho, kdo by se patlal s přípravou textu.

Dnešní sklon k napodobování západní pornografie vyplývá rovněž z nepochopení svobody. Co se dlouho potlačovalo, ať už cenzurou nebo autotenzurou, vyhrězává nyní na povrch, a tak nebudeme sice mít markýze de Sady, ale provinění Sadilky.

Nad českým jazykem, ani nad domácí nebo exilovou literaturou není třeba lámat hlů. Jako živá voda nakonec každou nečistotu vyplaví.

JAROSLAV DRESLER

Vážení,

Paní Libuše Obrusníková byla tak laskava, že si přečetla knížku, kterou jsem uspořádal pro nakladatelství 68 Publishers v Torontě: "Mariáš v Reykjavíku".

Když se recenzentovi knížka nelíbí, je to čistě jeho problém, zvláště je-li v přímém rozporu se skutečností, tj. se zájmem čtenářů. Neškodí však popovídat si o problému, který nás všechny spojuje, což je otázka češtiny, české literatury a literatury vůbec.

Paní Obrusníková se domnívá, že čeština je hlavním důvodem, proč si lidé v cizině kupují české knížky. Já jen doufám, že takových čtenářů je málo. Komu jde o češtinu, může si třeba na pokračování louskat sebrané spisy nějakého tajemníka, vybraná slova po "b" nebo hesla k 66. výročí dne, kdy si soudruh Čuchometán z Nuslí myslel, že v záchodku na Ovocném trhu polkal soudruha Luljanova. Na rozdíl od recesistky se domnívám, že lidé kupují knížky hlavně kvůli myšlenkám. Má-li kniha lidem co říci, může-li čtenáře pobavit či poučit, pak má její vydání smysl.

Abych nemluvil jen teoreticky, uvedu příklad. Komu jde o češtinu výhradně jen čistou a spisovnou, může si třeba skandovat Gottwaldův citát "Se Sovětským svazem na věčné časy". Komu však jde o myšlenku, dá spíše přednost Kamile Moučkové, která v pražském rozhlasu 21. 8. 1968 prohlásila: "Rusové, děti do p . . . le!" Byla za to z hlasatelky degradována na uklízečku, nevím zda z politických či gramatických důvodů (spisovně se totiž česky neříká "dítě", ale "jíděte"). Mnohým sice může být na pováženu "nespisovné užití té delikátní části lidského těla, avšak představa vojsk jedné světové velmoci nacházejících se v dezorientujících temnotách konečniku vyvolává ve mně daleko příjemnější představu než asistovat Klémovi po celou věčnost v jejich společnosti.

Pravím proto s dalšími bojovníky proti brusičům jazyka českého, jak si je pamatujeme od XVIII. století: myšlenky, nikoliv lahodnost. V tomto století brutality, politického znásilňování, překrucování faktů a jiných nešvarů (daleko větších než občasné popíjení či přátelské hraní karet, paní L. O.) chci slyšet a číst pravdu.

Jako milovník literatury jenom děkuji svatému Vilíkovi ze Stratfordu, že se v Británii nevyskytli úspěšní jazykobrusiči, kteří by třeba "překládali Jamese Joyce z dublinské hantýrky do spisovné angličtiny", jak paní Obrusníková dle vlastního přiznání naložila s bezbranným Blažkem. Pro citlivé duše mohu ještě přidat: obavy, že by Vráťa nesvolil k vydání této knížky, kdyby byl živ, jsou zcela liché. Mám totiž sude důkazy, že o připravované knížce věděl a myšlenku schvaloval. A pokud jde o slova jako h , p , k , q , atd. používali je jinačí a chytřejší pánové než jsem já, například francouzský generál, dramaturg Národního Divadla v Londýně, Puškin, Goethe a jiní. I ona slova patří k životu, stejně jako Blažkovy dopisy či já, či Vy, milá paní Obrusníková!

VÁCLAV TABORSKÝ

SPORT

● NSR i přes porážku od NDR 8:11 (4:7) vyhrála svoji kvalifikační skupinu a účastní se hlavního házenkářského turnaje na OH v Montrealu 76.

● Na VII. MS v rychlobruslení slavila největší úspěchy Američanka Sheila Youngová (25), která jako první žena na světě zvítězila ve všech čtyřech disciplínách. Youngová byla mistry světa i v letech 1973 a 75. V soutěži mužů získal překvapivě titul MS švédský zubní lékař Johan Granath (26) díky diskvalifikaci holandského exprofesionála Jos Valentijna pro tři chybné starty. Granath nevyhrál ani jeden závod. MS se pořádalo v západním Berlíně a neúčastnily se ho země z lidodemo, protože Mezinárodní unie rychlobruslařů neustoupila sovětskému požadavku o přeložení MS do jiného města v NSR. Příklad pro ostatní mezinárodní svazy.

● MS v krasobruslení v Göteborgu. Tance na ledě: 1. Pochomovová-Gorškov (SSSR) 9/211, 52; 2. Mojsejeva-Miněnkov (SSSR) 19/205, 44; 3. O'Connor-Millns (USA) 28/202, 92. Ženy: 1. D. Hamillová (USA) 10/192,66; 2. Chr. Errathová (NDR) 22/190, 04; 3. D. de Leeuw (Hol.) 22/189, 94; 18. Durišinová (ČS). Muži: 1. Curry (Angl.) 13/191, 10; 2. Kovalev (SSSR) 15/189, 94; 3. Hoffmann (NDR) 29/187, 92; 14. Pazdírek (ČS). Sportovní dvojice: 1. Rodinová-Zajcev (SSSR) 9/140, 94; 2. Kermerová-Österreich (NDR) 23/136, 88; 3. Vorobjevová-Vlasov (SSSR) 28/136, 36; sourozenci Spiegelovi (ČS) byli desátí.

● Třetiligový tým Crystal Palace z Londýna se probojoval jako první příslušník třetí anglické ligy (divize) do semifinále angl. poháru. Outsideri zvítězili nad druholigovým FC Sunderland 1:0. ● Gold-Rosi Mittermeierová vyhrála s konečnou platností Světový pohár žen. V USA na Měděné hoře v Coloradu zvítězila v obřím slalomu před Američankou Cindy Nelsonovou a ve speciálním slalomu před Kasererovou z Rakouska. Tři závody před koncem závodů o SP vede bezpečně Rosi s náskokem 75 bodů před Švýčarkami Morerodovou a Zurbriggenovou a nemůže být již předstížená.

● Obří slalom SP mužů na Měděné hoře vyhrál Američan Greg Jones před svým krajanem Phil Mahrem. V soutěži je na 1. místě

Švéd Stenmark se 191 body, před italskými závodníky Grossem a Thönim. Olympijský vítěz Franz Klammer je až čtvrtý se 156 body.

● Toni Innauer (Rak.) vytvořil skokem 174 m svět. rekord na skok. můstku v Oberstdorfu. Čs. reprezentanti Balcar a Ivo Felix se umístili na 9. resp. 12. místě.

● Lehkoatletické utkání SSSR-USA v leningradské hale vyhráli domácí borci nad druhou garniturou hostů 131:117 (muži: 76:64, ženy: 75:53). V týmu USA chyběla esa jako D. Stones, Dan Ripley, Terry Albritton, Stane Williams a d.

● Nejskvělejším časem letošní plavecké sezóny je bezesporu světový rekord Australana Stephana Hollanda na 1500 m kraul 15:10, 89 min., který navíc zaplavoval 178 cm vysoký a jen 59 kg těžký závodník (28) krátce po vytržení dvou zubů v době, kdy se živil místo svými oblíbenými steaky a klobásami zmrlinou. Vývoj svět. rekordu na 1500 m kraul: 1969 Burton (USA) 15:57, 10; 1970 Konsella (USA) 15:52, 58; 1972 Demont (USA) 15:37, 80; 1972 Holland (Au) 15:31, 85; 1973 Holland (Au) 15:31, 75; 1974 Shaw (USA) 15:27, 29; 1975 Holland 15:20, 91; 1975 Shaw 15:10,89 a konečně 1976 opět Holland.

● Ve 2. kole tenis. turnaje v San Franciscu prohrála mladá naděje čs. tenisu Regina Maršíková se sestrou slavné Chris Evertové Jeanne Evertovou až po boji 6:7 a 4:6.

● Na Evropském poháru ve skocích do vody z 1 m prkna obsadila v Regensburgu čs. reprezentantka Duchková 2. místo za olymp. vítězkou Knapeovou ze Švédska.

● 18. kolo I. ligy kopané: Inter Brat.-Trenčín 1:1, Slavia-Plzeň 2:1, Ostrava vers. Bohemians 2:1, Trnava-Teplice 0:1, VSS Košice-Žilina 3:1, D. Praha vers. Slovan Bratislava 1:0, Jablonec-Třinec 1:0, Brno-Lok. Košice 3:0. Tabulka: Slavia 22, Slovan Br. 21, VSS Koš. 21, D. Praha 21, Inter Brat. 20, Brno 19, Teplice 19, Ostrava 19, Trnava 17, Lok. Koš. 17, Plzeň 17, Trenčín 17, Bohemians 16, Žilina 16, Jablonec 14, Třinec 12 bodů.

● Košíkářky VŠ Praha zvítězily v Monceau les Mines v semifinále PVP nad La Gerbe 64:56.

● Čs. stolní tenisté podlehli v Pelhřimově za neúčasti Orłowského v předposledním utkání Evropské ligy Francii vysoko 1:6. Jediný bod čs. reprezentantů vybojovala dvojice Turai-Kunz nad párem Secretin-Birocheau 2:0. Všichni čs. stolní tenisté hráli pod obvyklou formou. I přes porážku je Československo stále v čele evropské tabulky s 8 body před Švédskem se 6 a Jugoslávií se 4 body.

● Basketbalistky pražské Sparty se probojovaly do finále PVEZ. Dokázaly i v odvjetném utkání v Itálii vyhrát nad celkem Geas Sesto San Giovanni 59:49 (23:23).

W. Š.

Politický význam sokolských sletů

"Každý pravý, opravdu uvědomělý Sokol bude strážcem, tedy politickým a sociálním pracovníkem naší republiky, naší demokracie".

T. G. MASARYK

Čtenář teď kroutí hlavou a dumá: "Vidíte je, vždycky tvrdili, že jsou nepolitickou organizací a najednou se přiznávají k političnosti sletů."

Máte pravdu. Jenže . . . Podívejme se na věc trochu důkladněji! Sokol vždy byl a je nepolitickou organizací, znamená-li pro nás politika politické strany. Ty v Sokole neměly místa. Politický význam sokolské práce spočíval na jiných základech než bylo politické stranictví a projevoval se svérázně sokolskou cestou.

Národ doma i svět okolo dovídal se o sokolské práci z různých veřejných vystoupení, z nichž největší a nejpozoruhodnější byly sokolské slety. Bylo jich šest od založení Sokolstva do I. světové války a po ní už jenom pět. Všecky slety do první světové války vyznívaly v nejsilnější akord touhy po svobodě, uvolnění z rakouské nadvlády. Byla to doba národního růstu, silení politického vědomí, které se soustřeďovalo v úsilí k vytvoření samostatného státu.

Sokolstvo pronikalo do nejširších vrstev a získávalo je pro své cíle. Do stejného šiku s námi se myšlenkově řadil postupně celý národ. Tak se stával Sokol pro všechny jednotícím prvkem národního úsilí.

O sokolských sletech se sjížděly do Prahy nejen delegace Slovanů, ale zástupci spřátelených národů, čímž se vytvářel základ mezinárodního přátelství, které bylo postaveno na základech pokroku, demokracie, rovnosti a bratrství. Tu jsme u toho politického významu. Ten chápala dobře rakouská úřední místa. Jen vzpomeňme na to, jak za I. světové války stačila sokolská legitimace k tomu, aby byl český voják prohlášen za zrádce monarchie!

Mezi politicky nejvýznamnější patří VI. slet v roce 1912. Bylo to těsně před I. světovou válkou. Vedle sokolských delegací z ciziny, přijeli krajané ze všech částí světa. Města: Paříž, Londýn, Petrohrad, Moskva, Kyjev, Bělehrad, Sofie, Záhřeb a Lublaň poslala své zástupce. Celý slet vyzněl tak, že Journal des Debats napsal: "Ukázání a sjednocení Čechové doufají, že skuteční své národní tužby svým právem a svou silou." Tento slet pů-

sobil tak na Jihošlovany, žijící roztrženi v několika zemích staré monarchie, že o sletě vystoupili všichni společně a skladbou svých prostých cvičení vyjádřili své naděje na osvobození.

Když brzy po VI. sletu vypukla balkánská válka, Česká Obec Sokolská poslala dvě lékařské výpravy na pomoc raněným Srbům a Bulharům. Sokolské smýšlení vyjádřil za všechny tehdejší starosta Obce sokolské, Dr. Jos. Scheiner: odmítl návštěvu císaře na sletě, při zahájení sletu se nehrála rakouská hymna a nebyl ani vyvěšen rakouský prapor, ač byl vydán striktní úřední rozkaz.

Význam poválečných sletů se projevil nejsilněji v konsolidaci národa. Posilovaly důvěru lidu ve vlastní sílu, stály proti rozvratu nekalých živlů zprava i zleva. Fakt, že na sokolských sletech vystupovala čs. armáda i zástupci armád Malé Dohody (Rumunsko, Jugoslávie, ČSR) přispíval k tomu, že upevňoval vřdu lidu v demokratický řád republiky a její rostoucí vnitřní sílu. Sokolstvo pokračovalo ve své práci v národě, prohlubovalo ji, rozšiřovalo a připravovalo další slety. Ne- ní možno minout IX. slet v roce 1932, k němuž se sjel celý kulturní svět. Byli na něm i Australané, Japonci, Chileánci a Jihoafričané. Politická situace se začínala měnit. Vrcholila hospodářská krize, Hitler se dral k moci. Nebezpečí se projevovalo na

všech stranách. Bylo třeba myslet na obranu národa. A vedle dosavadní tělovýchovné práce počala se v Sokole pěstovat i branná výchova. Poslední slet v roce 1938, těsně před II. světovou válkou, měl už nad sebou hrozbu Hitlerova nacismu. Národ se semkl v jeden celek. Hrozba rostla, až vyvrcholila roztrháním republiky, odtržením Slovenska a konečně II. světovou válkou.

Politický význam sokolských sletů podtrhuje také poslední, XI. všesokolský slet v roce 1948. Sokolstvo jasně ukázalo komunistickým uchvatitelům kde stojí, co vyznává, za čím jde. Incidenty vyjadřující oddanost demokracii a svobodě, které se udály během průvodu Prahou (ženy) i na sletišti, kde žactvo volalo slávu prezidentu Benešovi, nenechaly nikoho na pochybách o jeho smýšlení. Dopadla tvrdá pěst diktátorů a sokolské slety byly uloženy do paměti a archivů.

Klademe si otázku: Je možno zničit ideu, která pronikla celým národem, zasloužila se o jeho národní uvědomění, dokončila jeho obrození a přispěla k uskutečnění staletého snu o svobodě a samostatnosti? Co je fyzické, to možno zničit. Ale myšlenku nelze ani upálit, ani pohřbit, ani poslat do koncentračního tábora. Ta žije a bude žít, dokud budou vyznavači, kteří jí nedají umřít.

Jarmila Uhlířová

Ethiopské dobrodružství

Jedna západoněmecká cestovní kancelář se specializuje na cesty do málo známých zemí a oblastí, s odborným studijním výkladem. Kancelář nabízí mimo jiné také třineďelní cestu po Etiopii za 3350 západoněmeckých marek, což se rovná zhruba dvěma průměrným měsíčním platům západoněmeckého zaměstnance. Není to cena, kterou je za dovolenou ochoten v Německé spolkové republice zaplatit každý; na druhé straně je to však poměrně málo za poznání země tak vzdálené a exotické. Jenže — jak se cestuje Evropanovi v Etiopii poloviny let sedmdesátých? V Etiopii hladu a občanské války?

Spolupracovník západoněmeckého deníku Frankfurter Allgemeine Zeitung Hans Scherer si položil tutéž otázku a podnikl nedávno tuto nabízenou cestu. Ve svém článku popisuje přírodní krásu i historické památky Etiopie, ale také zpustlé hotely ve vnitrozemí, bez vody a elektřiny; společenský život v ba-

rech a restauracích hlavního města, ale i potíže v provinciích, kde každý guvernér vydává jiná nařízení a velitelé místních posádek jsou až příliš ochotni zatknout raivní Evropany, kteří tato nařízení neznají. Výprava, s níž se vydal zmíněný západoněmecký novinář, byla zatčena třikrát; a to se pohybovala jen v údajně bezpečných oblastech Etiopie! Nicméně, i tam patrně hrozí pokojnému cestujícímu nebezpečí; svědčili o tom jak soukromí strážci s puškami, najatí majitelem autobusu, tak průstřely v karoserii tohoto vozidla.

Stálo to za to? naskytá se otázka . . . Vyplatil se účastníku výpravy tento nebezpečný výlet za poznáním etiopských skalních chrámů, nilských vodopádů a jiných zvláštností? Jeden z nich řekl reportérovi uvedeného západoněmeckého listu: "Necestuji proto, abych viděl ten či onen div světa, nýbrž proto, abych poznal náš svět takový, jaký je, teď", v tuto chvíli".

FRANK HOLECEK'S

Czechoslovak Praha Restaurant and Bar

1358 FIRST AVENUE, CORNER 78th STREET — NEW YORK

Nejmoderněji zařízená a vším pohodlím vybavená restaurace. ● Nej- jemnější československá kuchyně včetně všech pražských specialit: pečená husa a kachna, vepřová pečeně, svíčková a zajíc na smetaně a celá řada dalších specialit. ● Importovaný pšenišský prazdroj na čepu. Zvláštní místnost pro soukromé spol. u příležitosti svateb, pohřbů atd. Bar otevřen od 11 dop. do 4 ráno. Restaurace otevřena od 12 dop. do 11 hod. noční každý den. "Special Luncheon" 12 Noon — 4 P. M. Monday to Saturday. ● O rezervaci volejte: YU 8-3505 — RH 4-9789

FEUILLETON

CORSICA NAPOLEONISSIMA

Muž, o němž bylo napsáno snad největší množství všelijaké literatury, byl Napoleon. Tituly knih, monografií, románů, básní, legend a politicko vojenských pojednání jdou do tisíců, nehledě na filmové a televizní scénáře a různé divadelní inscenace, věnované této živelné a svým způsobem gigantické historické osobnosti. Chybí už snad opravdu jen opera, aby byly zastoupeny všechny druhy krásného umění. Jenže si nedovedu dost dobře představit, jak Jeho císařské Veličenstvo, ani ne tak z boží jako spíše vlastní milosti, přechá zasněženými pláněmi na západ od řeky Bereziny a fistulkovým tenorem pje árii plnou horoucí touhy po teplé posteli či náručí, — co z obého se objeví nejdříve.

Leč obraťme zraky na Korsiku, kde si jsou neutuchajícího zájmu o slavného rodáka dobře a obchodně vědomi. Nebot' na Korsice je město Ajaccio a to je místo, které lze zcela nesporně označit za Napoleonovo rodiště, na rozdíl od jiných slavných mužů, o jejichž rodném místě se vedou akademické i politické prestižní spory. Tak třeba zrovna o rodišti Kryštofa Kolumba není stále nic jistého — navzdory četným pomníkům, které tomuto objevitel-skému mořeplavci postavili v Janově i v okolních šesti dalších městech. V Janově sice ukazují přední zbylou stěnu domku, v němž se Kolumbus, Madonna mia, narodil, ale to je také vše, jiných důkazů není a nemůže ani být, protože nejsou. V městě Calvi na Korsice též ukazují dům, kde se také narodil Kolumbus, par Dieu a další takový domek je kdesi ve Španělsku. Podobné potíže jsou s rodištěm Marca Pola. Byl to sice Benátčan každým coulem, ale i na jugoslávské Korčule mají dům s věžičkou, kde prý se, kleju se u boga, narodil. Za nepřiměřené vstupné je tam možno po rozvzraných schodech vystoupit, ale zvčdavý lid pocestný se vrací s trpkým úsměvem podvedeného, protože tu není nikde ani sebe-menší stopy po Marco Polovi, jen z věže je překrásný pohled na město a sousední ostrovy.

Ale v Ajacciu je pěkně udržovaný dům, který skutečně, patřil rodině Bonapartů a tam se také zaručeně narodil z matky Leatize syn Napoleon, později toho jména První. Je to pár kroků od krásného náměstí s platany a palmami, jemuž vévodí pomník Prvního konzula, obklopeného čtyřmi vyděšenými lvy. V domě je prý vše zachováno tak, jak to bylo před 200 lety, dokonce i v přízemí je dosud lis na víno a olivový olej.

Je až neuvěřitelné, jak je zde

šířeno vše, co souvisí nějak s Napoleonem a dobou jeho slávy. O době pádu se šitit nedoporučuje. Jen on sám tu má několik pomníků a pod různými názvy i řadu ulic, bulvárů, parků a náměstí: ulice Prvního konzula, bulvár Bonaparte, náměstí Prvního císařství, park Napoleon, ale také bar ler Consul, parfumerie Leatizia, hotel Madame Mère. Nejen jemu, ale i všem bratrům, sestrám, manželkám, matce, generálům a bojištím je věnována náležitá pozornost, péče a pieta: hotel Austerlitz, restauranty. Leclerc, Marengo, Jena, Wagram, nábreží císařovny Eugenie, ale docela chybí Berezina, Waterloo i Elba. V obchodech se suvenýry se prodávají figurky i poprsí Napoleona ve všech provedeních i velikostech. Zkrátka a dobře, přímo klasický příklad kultu osobnosti. Kromě o Napoleonovi se mluví na Korsice i o vůních.

A to je pravda pravdoucí. Amatérští kuchaři i zatrpklé profesionální manželky-hospodyně jsou zde jako u vytržení. Celý ostrov, od Bastie nahoře přes Calvi, Corte až po Bonifacio je zahalen do kouzelného oblaku úžasných vůní a na tržištích tu prodávají sáčky s kořením, v nichž jsou všechny ty vůně koncentrovány. Origan do paštik a omáček, myrta pod pečení, rozmarýn k drůbeží, estragon do salátů a polévek, směs makie ke zvěřině a další,

které si nelze ani zapamatovat podle jména. Podle chuti — ano!

Korsika je také místem vína. Jedete-li sem z Paříže, pak musíte jet přes Beaune, středisko oblasti Côte d'Or, což je perla Burgundska, přes Belleville, centrum vinařství kraje Beaujolais, kraj proslavený svými Zvonokosy, pod Lyonem následuje Côtes du Rhône a po cestě sladkou Provenčí narazíte na městečko umístěné na půvabném pahorku, skoro Venušině, obklopeném vinicemi — Châteauneuf-du-Pape. Na náměstíčku je kašna s pramenitou nefalšovanou vodou a kolem několik výčepů toho vína, které u znalců na celém božím světě působí neestnou slast a sladkou závrat. Zde dospějete k nezvratnému přesvědčení, že Francie má skutečně nejlepší vína na světě. Jste na vrcholu blaha, výše nelze.

A teď sedíte v Ajacciu ve sklípku zachmuřeného dědy a p'jete černé Nido — a ejhle, začínáte v názorech kolísat, kterému vínu byste dali vlastně přednost. Ale Francouzi vědí! Oni vědí co je dobré, nikdy svůj jazyk neošidí napodobeninami nebo pančovanými patoky a proto také — la douce France všech ohledech. Z pěkných hospůdek pod platany jsou slyšet tklivé korsické melodie, mísící se se šuměním moře a vůní piniových hajů...

Adieu, ile de Beaute!

Jan Ryba

Předehra nebo . . .

(Dokonč. ze str. 5.)

JIRÍ HÁJEK,

v roce 1968 ministr zahraničních věcí ČSSR, se v dopise řediteli Čs. televize a dalším příslušným institucím v Československu ostře ohrazuje proti nařčením z toho, že svá politická vystoupení a své právnické úvahy dělal a dělá na základě objednávky "Svobodné Evropy" a že je za to touto institucí placen.

Dovolává se ústavního práva i práva, zakotveného v zákonu o ČSAV, která občanům a vědcům mají zajišťovat, aby mohli k otevřenému posouzení poslat své náměty a názory a píše:

"Netajil jsem se a netajím se s přesvědčením, že věrohodností a účinností výzev socialistických států k všeobecnému a důslednému plnění závěrů z Helsinek by prospělo, kdyby v ČSSR byla zastavena praxe existující diskriminace a persekuce proti početným občanům, kteří od roku 1968 důsledně hájí zásady, potvrzené slavnostním způsobem při podpisu Závěrečného aktu v Helsinkách. Tyto názory, jak

Vám je jistě známo, opírají se o principy, vyjádřené v oficiálních dokumentech i politice podstatné části komunistického hnutí v Evropě; nelze je tedy bez falšování skutečností a idejí vyhlášovat za antisocialistické a reakční". Uvádí dále, že tyto své názory vyjádřil "i na dotaz korespondenta švédské televize, když na podzim minulého roku natáčil pořad o naší zemi podobným způsobem, jako činí Vaše zařízení v jiných státech, a když se po rozhovorech s řadou oficiálních, i nejvyšších představitelů obrátil také na mne. Považuji i nadále za své právo a povinnost hájit a podle svých možností i zveřejňovat názory, založené na marxistickém rozboru situace i příslušných dokumentů současného mezinárodního vývoje". Závěrem dopisu pak J. Hájek píše, že pokud čs. televize respektuje zásady normální pravdivé informace i práva opravy, uznaného mezinárodně v úmluvě z roku 1952, očekává, že s tímto jeho stanoviskem budou seznámeni televizní diváci v Československu. Samozřejmě — nebyli.

"Duch zdravé kritiky" . . .

Čas od času se činí pokusy vzkrísit mumii socialistického realismu. K nejnovějšímu došlo loni v listopadu v Budapešti, kde se sešli představitelé čtyř literárních a kulturně politických časopisů z Maďarska, Sovětského svazu a Československa. Z jejich diskuzních příspěvků přinesl časopis Tvorba počátkem února podstatné výňatky.

Povězme to stručně: mumie nevstala z mrtvých. Debata byla zcela abstraktní a nikde nešla k věci. Ani jeden z účastníků nemohl představit konkrétní romány nebo sbírky povídek a básní, na nichž by prakticky doložil rozvoj socialistického realismu. Naopak se všichni pohybovali v říši iluzí, spekulací a abstraktních norem, které třeba při psaní románu nikomu nepomohou, ale jen ho matou a zvyšují v něm tlak autokritiky. A autokritika je opakem inspirace.

Citujme Jiřího Hájka: "Vážná otázka je, kde končí duch zdravé kritiky a kde začíná protispolečenská negace. Na to nelze nalézt nějaká jednou pro vždy platná pravidla; je úkolem literární kritiky odpovédět na tuto otázku všestranným a citlivým rozбором konkrétních děl." Potud Jiří Hájek. Literární kritika se dá ovšem pojímat různě a přirozeně nelze převést na společného jmenovatele

třeba Šaldu, Arne Nováka, Peroutku, Bedřicha Fučíka a další, kteří v kritice první republiky udávali tón. Všichni však museli svým způsobem vycházet z jazykového a formálního materiálu konkrétního uměleckého díla. Nyní však Jiří Hájek určuje literární kritice jakousi prověřkovou a tedy vlastně cenzurní funkci. Kritik má rozsoudit, kde končí duch zdravé kritiky a kde začíná protispolečenská negace.

Je to trocitu naivní pojetí. Za nynější situace přece pro Hájkovu tak zvanou "protispolečenskou negaci" není vůbec papír a nakladatel-

ství vydávají pouze to, kde se "duch zdravé kritiky" projevuje tak, jakoby byl funkcionářem Haškovy "strany mírného pokroku v mezích zákona". Socialistický realismus se nám předkládá jako nejlepší literární teorie všech dob a národů. Jeho zastánci zrozpačí, mají-li nám odpovédět na otázku, kde jsou tedy výsledky této teorie, kde jsou ty nejlepší romány a básně všech dob a národů.

Jaroslav Dresler

ODKUD POCHÁZÍTE?

Knižní služba FCI doprodává velkou sbírku kolorovaných rytin českých hradů a zřícenin z r. 1843. Jde o staré reprodukce obrazů Františka Alexandra Hebera z díla věnovaného hraběti Chotkově. Vyšlo před 133 lety v sedmi svazcích. Vlastní rytiny měří 18x13cm a s paspartou 23x18cm. Každý exemplář je vhodný k zarámování. Pokud jde o námět z Vašeho kraje, mimo ceny umělecké, jde o vzácnou památku na domov, vhodnou jako dar ke každé příležitosti. Řada námětů je doprovázena půdorysným plánem reprodukováným ve stejném formátu, jednotlivé rytiny stojí 3 libry (6.50), půdorysy liber 1.50 (\$3.25).

Mezi 135 zbývajících námětů jsou např. rytiny Vildštejna, Zvíkova, Buštěhradu, Smečna, Bezdězu, Chebu, Červeného Hrádku, Housky, Jenštejna, Kunžvartu, Kynšperka, Liběchova, Okoře, Plané, Potštejna, Rýzmburku, Říčan, Staré Dubé, Točnicku apod.

Napište nám o úplný seznam. Při odběru nejméně tři rytin, sleva 10%, a zásilka bude odeslána včetně poštovného, obalu a pojištění.

Máme též asi 50 barevných reprodukcí ze Šetelíkovy sbírky Praha, za liber 2.50 (\$5.26), formát 35x35 cm. Rovněž asi 50 barevných reprodukcí ze sbírky V. Malého Krásy Československa (obraz 32x23 cm, s pastartou 50x35 cm) liber 1.50 (\$3.25). Nutno objednat nejméně tři reprodukce. Mezi náměty jsou Hradčany, Hodonín, Hradec Králové, Dvůr Králové, Jičín, Turnov, Znojmo, Levoča, Plzeň, Jihlava, Prešov, atd.

KNIŽNÍ SLUŽBA FCI.,

4 HOLLAND RD., LONDON W14 8AZ (GB)

VRAŽDA . . ?

Karel Čermák, pracovník StB zemřel za záhadných okolností. Byl povolán k pohovoru, aby vysvětlil své kritické postoje k dané politické situaci, které vyjádřil v okruhu svých známých a své rodiny. Z pohovoru se nevrátil. Při pitvě byla zjištěna proražená lebka. Rodinným příslušníkům bylo sděleno, že si to udělal při pádu se schodů.

(Z římských Listů)

Dva nakladatelské počiny

Některá německá nakladatelství spolu s knihupectvími a antikvariáty dělají s východoevropskou literaturou všelijaké kouzelnické kombinace, jež ne vždy lze nazvat záslužnými. Tak jeden antikvariát vysílá z Tausu auta do Centrálního antikvariátu v pražské Jungmannce, kde skupuje knihy v Československu sice nedovolené, ale pro devizový obchod zato vždy připravené, které pak v západní části Evropy nabízí za přehnané ceny. Zájemci nezbývá než neustále srovnávat různé antikvariátní katalogy a může dojít i k výsledku, že tytéž české knihy nebo časopisy koupí např. v USA za ceny poloviční.

Ale jsou i počiny, které sice nemohou být, vzhledem k malému okruhu znalců jazyka, levné, ale o to jsou záslužnější. Patří mezi ně publikační činnost Husovy společnosti v západoněmecké Kostnici. Členem této slavištické společnosti se může stát každý za příspěvek DM 25, — ročně (studenti polovic) na adr.: Hus-Gesellschaft, Universität-Slawische Liter., D-7750 Konstanz. K publikacím patří čtvrtletník

Postilla Bohemica (ročně DM 15, —), který začal vycházet v roce 1972. Již první číslo přineslo příspěvky v němčině od J. Patočky k filosofii českých dějin, Jungmannovi a Bolzanu, Národnímu divadlu a Palackého odpovědi frankfurtskému sněmu 1848. Následovalo číslo k textové lingvistice; třetí číslo s anglickými příspěvky vyplňovaly eseje o dětské literatuře, čtvrté a páté, literárněvědné práce pražských strukturalistů, Mukařovského, Voříšky a Kalivody, č. 6/7 z r. 1973/74 glosy k českému baroku. Následovala čísla o českém verši, novela J. Durycha Boží duha v německém překladu, v přípravě je antologie české lyriky i Švejkova Konkordance. Dvakrát do roka vydává k čtvrtletníku Postilla Bohemica nakladatelství Verlag K-Press, Vagtr. 1, D-2800 Bremen 1 ještě "Studien und Texte" především k ruské literatuře a slovanské lingvistice (o Dostojevském, ruských formalistech a avantgardě, Erdmanova Sebevraha a verše N. Gorbaněvské ij.).

Jiné nakladatelství, Jal-Reprint ve Würzburgu (A. Liebing, Postfach 1136, D-8700

Skauti na "Andělské hoře"

Na táboře na "Andělské hoře" se kolem vánoc a Nového roku sešlo na čtyřicet českých a slovenských skautek a skautů, kteří se sem sjeli nejen ze Švýcarska a z Německa, ale i z Holandska a z Itálie. Pod vedením zkušeného lyžařského instruktora br. Štefana se přes den ovšem hlavně lyžovalo, bylo však dosti příležitostí k zábavě, hrám, zpěvu i skautské výchově. Před spaním se četlo vždy něco z Lady nebo z Polárka nebo se vyprávělo.

Ke konci společného pobytu byla vypsaná soutěž, během které vznikla bohatá tábořová příloha ke skautskému časopisu Tam-Tam. Podílely se na ní především děti. Je jistě pozoruhodné, že všechny texty bez výjimky byly napsány naší mateřštinou. Nakonec byli vyhodnoceni a odměněni ti nejlepší a všichni předčítali své příspěvky. Hora Hahnen či Engelberg má svých 2600m a když je na nebi pár obláček, opravdu připomíná velkého anděla. Chata švýcarských rove-

rů, zimní tábořiště našich skautů, je položena v nějakých 1300m, s krásným výhledem do údolí na turistické středisko Engelberg. Naši měli tedy "Andělskou horu" nad sebou i pod sebou — a cítili se jako v sedmém nebi. Přečtete si k tomu úryvek z tábořové přílohy, nazvaný "Usínání andělů":

"Krysař už odtroubil večerku a Ček nám přijde předčítat, potom zhasne světlo a mělo by být ticho, jenže . . . u kluků se vyhlásila polštářová válka a je to slyšet v širý kraj! Ani holky nezůstávají pozadu: Budulínek, Šipka, Jojo a Myška si vyprávějí vtipy a straší jiné, Šrámek skřípe zuby a Delfín chrápe. Zatím Holanďan vyzpěvuje . . . bům . . . bům . . . bům. A Jirka někde trápí kytaru. Najednou je po legraci, protože Ček vrazil dovnitř a hrozí, že nás vy-

hodí do sněhu. Všechno ztichlo a nastala andělská noc!" Jistě jste pochopili, že to byl tábor nad tábory. Můžete se však — a hlavně Vaše děti — dočíst ještě více a navíc se potěšit vtipnými obrázky — všechno je pěkně pohromadě v lednovém čísle časopisu Tam-Tam (Verband der Tschechoslowakischen Pfadfinder in der Schweiz, Postfach 295, CH-8021 Zürich 1). Nebo byste svému dítěti rádi dopřáli v budoucnosti něco podobného? V Německé spolkové republice jsou již čtyři, v Holandsku jeden, v Rakousku jeden a ve Švýcarsku čtyři skautské oddíly, jejichž členové se scházejí i mezi rokem a samozřejmě spolu pojedou v létě na jeden z táborů. Bližší na adrese: Tschechoslowakische Pfadfinder i. d. BRD, Postfach 1742, 6090 Rüsselsheim.

Vrně.

Z KALENDÁŘE KRAJANSKÝCH AKCÍ A PROGRAMŮ:

- **Sobota 6. března 1976 o 20 hod.**, Švýcarsko-Pfäffikon ZH. Zahájení výstavy obrazů malíře Bendy v Galerii Krause, Tumbelenstr. 37. Potrvá do 28.3.
- **Sobota 27. března 1976 od 19.30 hod.** NSR-Kolín n. Rýnem v předměstí Refrath (14 km od středu Kolína na silnici B 55 směr Bensberg): I. jarní ples spolku Bohemia v hotelu Klosterhöfchen. Možnost přenocování na místě. Inf. na tel. 0224/61512. Vstupné DM 15, —
- **27. března 1976**, krajanský spolek Bohemia v Kolíně n. R. V 19.30 první jarní ples, v lesním hotelu Kloster Höfchen — Olpener str. B 55 v Refrathu, rekreačním předměstí Kolína. Přímé spojení z Kolína tramvají č. 1. V hotelu je pro "přespolní" i možnost ubytování. Vstupné 15 DM. Bližší informace můžete získat na tel. č. 02204/ 6 15 12 anebo u jednatele spolku Vladimíra Coufala, 5039 Meschenich-Auf den Kölner Berg 3 106.
- **Středa 31. března o 20 hod.** NSR-Frankfurt. Velehrad (jako 17.3). Otázky sexuální etiky. Přednáší O. Wortner a dr. med. A. Čuprunov.
- **Pátek 2. dubna o 19.30 hod.** (a vždy první pátek v měsíci v různých krajanských restauracích ve Frankfurtu). NSR-Frankfurt/M. — Rest. Zur Berghütte, Im Prülling 42: *Přišli na večeři*. Společná večeře, setkání s novými přáteli, neplánované hovory. Další termín 7. května v jiné restauraci.
- Pravidelné schůzky — přátelská popovídání pro krajany ze Stuttgartu a okolí v rest. Flurwirt, Flurstr. 9 (blízko Kurhaus), Stuttgart-Bad Cannstatt. Nejbližší data: 20. dubna, 18. května a 15. června.
- **11.-18. dubna**, Itálie-Casies: Setkání rodin, svátý týden a velikonoce 1976. Inf.: Velehrad. I-39030, S. Martín in Gsies, tel. /0474/78425. (Z programu katolické duch. služby).
- **Pátek 30. dubna — Neděle 2. května 1976**. Švýcarsko-německé hranice, Zurzach: 4. křesťansko-demokratické symposium ČSKP. Inf. zvlášť křesť. pracujících Švajciarska, Schlosstalstr. 54, CH-8406 Winterthur.
- **26.-30. května rovněž v Casies** (viz duben). Setkání rodičů s vychovateli. K rodičům hovoří lékař a vychovatelé. Cena na osobu a den v Casies DM 13,50.
- **Čtvrtek 27. května** (svátek-den odjezdu), NSR-Stuttgart: Autokarový zájezd buď do Paříže nebo Amsterdamu. Pořádá Sdružení čs. krajanů v Baden-Württemberg. Inf. na adr.: Vereinigung der tschechoslowakischen Landsleute, Postfach, D-7024 Brenhausen.
- **Sobota 12. června** NSR-Wiesenstein (poblíže Geislingen). Již tradiční automobilová rallye "Žízeň". Informace: J. Toman, Čs. kult. spolek, Syrlinstr. 20, D-7900 Ulm/Donau, tel. 0731/64 687.

Data pro zapamatování:

- **Pátek 2. července — pondělí 5. 7. 1976**: Švýcarsko-Curych. IV. slet Československého Sokolstva v zahraničí. Inf.: Sokol Zürich Postfach, CH-8125 Zollikerberg.

- **Pátek 9.-11. července 1976**, NSR-Königstein (u Frankfurtu). 5. Naardenské setkání 1976 a celoevropský kongres J. A. Komenského. Inf.: Naardenský výbor, 22, Ladbroke Sq. London, W. II. England.

- **Pondělí 13. 9. — neděle 19. září 1976**, NSR-Hünfeld u Fuldy. Akademický týden. Setkání krajanů při přednáškách a zábavě z celé Evropy. Inf.: Velehrad, Allerheiligenstr. 52, D-6000 Frankfurt/M. 1. Informace o dětských táborech, podzimních prázdninách mladých: P. Josef Šimčík, Feldstr. 199, CH-8004 Zürich.

- **Možnost rekreace v Německu u švýcarských hranic**, ve Schwarzwald. Budova církevní organizace Opus bonum, místo pro 15-20 osob s možností vaření, les, zdravé podnebí, vhodné pro revma a nemoci krevního oběhu.

Fřihásky: P. A. Bernáček, farář, D-7712 Blumberg-Fützen, tel. 07702/21566

Telegraficky ze světa

Na pomoc pokulhávajícímu hospodářství devalvovala izraelská vláda svou lbru o dvě procenta (druhá devalvace od počátku roku) a zvýšila ceny potravin, paliv a veřejné dopravy o pětadvacet procent. • **Ještě Izrael**: podle amerických odborníků vlastní tato země deset až dvacet atomových pum. • Anglický premiér Harold Wilson ohlásil svou resignaci. Může to znamenat ještě letos volby, při nichž by nová hlava Labour Party stála tvář v tvář ženě: předsedkyni britských Konservativců paní Thacherové. • Velyslanec SSSR u Spojených národů Jakov Malik a jeho žena jsou v jedné newyorské nemocnici s následky automobilové nehody, při které jedna osoba zahynula. • Komunistická strana USA postavila kandidáta do presidentských voleb: je jím generální tajemník strany Gus Hall. Naději na vítězství sice nemá — ale samotný fakt jeho kandidatury je mocně rozmazáván tiskem za železnou oponou. • V Bruselu probíhá Mezinárodní knižní veletrh za účasti víc než tisícovky nakladatelství z devětaadvaceti zemí světa. • V Ženevě se velkém zájmu fanoušků těší šestačtyřicátý mezinárodní Autosalon. • Tak jako ve Spojených státech, i ve Francii bude napříště zákonem zakázána veškerá reklama tabáku a tabákových výrobků v televizi. Zákon jde ještě dál než v USA: zákaz platí i pro plakátovací plochy. • Chilská junta o šest měsíců prodloužila výjimečný stav, který byl vyhlášen za vojenského převratu jedenáctého září 1973. • Kanadská vláda bude mít novou — jak řekl ministerský předseda Pierre Trudeau — čistě kanadskou ústavu, zrušenou všech "posledních zbytků britského kolonialismu". • Portugalský ministr zahraničí Antunes je na oficiální návštěvě v Polsku. • Západoněmecký ministr pro výzkum a vědu Matthofer směl v Číně navštívit Ústav pro jaderný výzkum, asi 45 mil od Pekingu. Tento ústav je cizincům ukazován jen velmi výjimečně. •

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM EL VE ŠVÝCARSKU A NĚM. SPOLKOVÉ REPUBLICĚ

S odstupem velmi dlouhého času, kdy jsme uvedli do pořádku doručování novin ve prospěch předplatitelů i zájemců, přiložili jsme k Evropským listům z 2. února složenku k vyrovnání předplatného. Pokud se snad Vaše platba minula s naší složenkou, považujte složenku za bezpředmětnou. Jinak prosíme, abyste předplatné laskavě co nejdříve vyrovnali. Tak i my budeme mít předpoklady plnit své povinnosti ke čtenářům do všech detailů.

Würzburg 2) se specializovalo na dotisky-reprinty dávno rozebraných a cenných časopisů i publikací. Z české literatury slibovali např. surrealistický Devětsil, zatím jsme se dočkali trísvalkové dotisku čtvrtletníku U (t.j. Umění) skupiny Blok z let 1936-1938 (3 sv. DM 240, — na frankf. veletrhu za polovic). Tehdejší levicový a marxistický časopis redigovali Bedřich Václavěk, Peter Jilemnický a Jan Noha, ale i přes svou orientaci by se asi těžko mohl dnes v Praze objevit, což dokazuje i jeho opětné vydání, ovšem v NSR. V Jal přetiskli, ve vlastní edici Analecta Slavica, vycházející z iniciativy Heinricha Kunstmanna, také sborník "Socialistický realismus", vydaný v Praze, v knihovně Levé fronty roku 1935. Přináší v češtině příspěvky Poesii a poetiku od Bucharina, Socialistický realismus v ČSR od Kurta Konrada a Soc. realismus i surrealismus od Karla Teigehe (DM 40, — 184 str.). Ve Würzburgu se specializovali i na dotisky polských a ruských literárních vzácností. —vah

GALERIE KRAUSE

TUMBELLENSTRASSE 37
8330 Pfäffikon ZH
Tel. 01 - 97 30 66

pořádá pravidelně výstavy našich exilových umělců, prodává obrazy, reliéfy, plastiky, kresby, grafiku, provádí tisk a expedici různých exilových časopisů a prodává knihy všech exilových nakladatelství.